

Publicerad 2005-08-16 10:19 av Sonja

osynlighet dödar.

jag vill gråta,
jag vill skrika,

istället ler jag.

jag vill visa upp mig,
jag vill synas,

istället sitter jag vid hörnan,
knäpp tyst och nickar.

jag vill inte mer,
jag orkar inte mer,

istället fortsätter jag.

"folk, se upp.

folk, kolla upp.

jag finns,

jag är här"

vill jag ställa mig upp och skrika.

istället böjer jag huvudet nedåt,

och tar adjö för all evighet.

~~jag var osynlig.~~

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sonja med Poeter.se id #3710 innehar upphovsrätten